

วันอาทิตย์ สัปดาห์ที่ 6 เทศกาลธรรมดาปี A

(วันที่ 12 กุมภาพันธ์ ค.ศ. 2017)

พี่น้องที่รัก จุดประสงค์หรือจิตตารมณ์ที่อยู่เบื้องหลังของกฎจรรยาคือ ความปลอดภัยทั้งของผู้ขับขี่ยานยนต์และคนเดินถนน อย่างไรก็ตาม การถือกฎจรรยาตามตัวอักษรอย่างเดียวนั้นไม่เพียงพอ เพราะเรายังอาจประสบอุบัติเหตุได้ เช่น มีคนเมาขับรถฝ่าไฟแดงในขณะที่ ผังของเราเป็นไฟเขียว ซึ่งตามกฎจรรยาแล้วเราสามารถขับรถออกไปได้ กฎจรรยาอยู่ข้างเรา เรามีสิทธิที่จะไป ถ้าเรายืนยันที่จะทำตามกฎจรรยาและสิทธิที่เรามีใน ขณะนั้น เราต้องประสบอุบัติเหตุอย่างแน่นอน บางทีเราอาจจะเสียชีวิตด้วยซ้ำไป แต่ถ้าเรายึดจุดประสงค์ หรือจิตตารมณ์ของกฎจรรยาเป็นหลัก เราควรจะหยุดอยู่กับที่ ไม่ขับออกไป แม้ว่าเราจะเป็นฝ่ายถูกก็ตาม

ในพระวรสารวันนี้พระเยซูเจ้า ตรัสว่าพระองค์ไม่ได้เสด็จมา **“เพื่อลบล้างธรรมเนียมบัญญัติ”** (มธ 5:17) ที่ได้รับการบันทึกไว้ในพระคัมภีร์ ธรรมเนียมบัญญัติเผยแสดงพระประสงค์ของพระเจ้าสำหรับประชากรของพระองค์ แต่เนื่องจากธรรมเนียมบัญญัติเป็นภาษามนุษย์ จึงไม่สามารถถ่ายทอดพระประสงค์ของพระเจ้าได้อย่างสมบูรณ์ ดังนั้น จิตตารมณ์ที่อยู่เบื้องหลังของธรรมเนียมบัญญัติจึงเป็นสิ่งที่เราต้องตระหนักเป็นพิเศษ เราพบจิตตารมณ์นี้ในความรักที่เรามีต่อพระเจ้าและต่อเพื่อนมนุษย์ เราคงจำได้เมื่อมีคนถามพระเยซูเจ้าว่าบทบัญญัติข้อใดเป็นเอกพระองค์ตรัสตอบว่า **“ท่านจะต้องรักองค์พระผู้เป็นเจ้า พระเจ้าของท่าน สุดจิตใจ สุดวิญญาณ สุดสติปัญญาของท่าน นี่คือนิยามบัญญัติเอกและเป็นบทบัญญัติแรก บทบัญญัติประการที่สองก็เช่นเดียวกัน คือท่านต้องรักเพื่อนมนุษย์เหมือนรักตนเอง ธรรมเนียมบัญญัติและคำสอนของบรรดาประกาศกก็ขึ้นอยู่กับบทบัญญัติสองประการนี้”** (มธ 22:37-40) พระเยซูเจ้าทรงทำให้ธรรมเนียมบัญญัติสมบูรณ์ไปด้วยชีวิตของพระองค์เอง ชีวิตที่เป็นแบบอย่างสูงสุด ในเรื่องความรัก และพระองค์ทรง ปรารถนาให้เราทำตามคำสอนและแบบอย่างของพระองค์ ไม่ใช่เพียงแค่ถือตามธรรมเนียมปฏิบัติตามตัวอักษรเท่านั้น

ไม่มีข้อบังคับของพระศาสนจักรฉบับใดที่เรียกร้องให้เราต้องมาร่วมมิสซาทุกวัน นอกจากวันอาทิตย์ แต่ในมิสซาเรากำลังทำตามจิตตารมณ์ที่อยู่เบื้องหลังของข้อบังคับที่มีไว้เพื่อช่วยให้เรารักพระเจ้าและใกล้ชิดกับพระองค์มากยิ่งขึ้นโดยทางการอธิษฐานภาวนา เราอาจไม่พบข้อบังคับที่ชัดเจนว่าเมื่อเพื่อนบ้านของเราที่ไม่สบายกลับมาจากโรงพยาบาลเราต้องไปเยี่ยมเขาเพื่อว่าจะจะสามารถช่วยเหลืออะไรเขาได้บ้าง แต่การไปเยี่ยมเขาเป็นการกระทำที่สอดคล้องกับจิตตารมณ์แห่งความรักต่อเพื่อนพี่น้องที่อยู่เบื้องหลังของบทบัญญัติทั้งหลาย ถ้าเพื่อนของเราทะเลาะกัน ไม่มีข้อบังคับใดที่บอกว่าเป็นหน้าที่ของเราโดยตรงที่ต้องช่วยให้เขาทั้งสองคืนดีกัน แต่ถ้าเรถือตามจิตตารมณ์แห่งความรัก เรารู้ว่าเราควรจะทำอะไรบางอย่างเพื่อให้สถานการณ์ดังกล่าวนั้นดีขึ้น

ประธานาธิบดีจอห์น เอฟ. เคนเนดี แห่งสหรัฐอเมริกาได้พูดกับประชาชนของท่านตอนหนึ่ง ว่า “อย่าถามว่าอะไรคือสิ่งที่กฎหมายเรียกร้องให้ท่านทำ แต่ถามว่าอะไรคือสิ่งที่ท่านสามารถทำ เพื่อช่วยให้จิตตารมณ์ของกฎหมายสำเร็จไป ” ประเทศของเรามีกฎหมายที่ดีมากมาย แต่หลายครั้ง กฎหมายเหล่านั้นไม่ศักดิ์สิทธิ์ เพราะผู้มีอำนาจบิดเบือนจิตตารมณ์ที่แท้จริงซึ่งอยู่เบื้องหลังของ พวกมัน หลายคนพยายามหาช่องว่างของกฎหมายเพื่อแสวงหาผลประโยชน์ให้กับตัวเอง ถ้าผู้มีอำนาจ พยายาม ปฏิบัติตามจิตตารมณ์ของ กฎหมายประเทศ ของเราคงจะก้าวหน้าไปกว่านี้หลายเท่า ในทำนองเดียวกัน การปฏิบัติตามจิตตารมณ์แห่งความรักซึ่งเป็นหัวใจของธรรมเนียมปฏิบัติทั้งหลายนี้แหละจะทำความชอบธรรมของเราดีกว่าความชอบธรรมของบรรดาธรรมจารย์และชาวฟาริสี และจะช่วยให้เราเข้าสู่สวรรค์

ความชอบธรรม ดังกล่าวนี้นี้หมายถึงกิจการดีงามหรือการกระทำที่สอดคล้องกับพระประสงค์ของ พระเจ้า ความชอบธรรมของศิษย์พระเยซูเจ้าแตกต่างจากความชอบธรรม ของบรรดาธรรมจารย์และ ชาวฟาริสี ซึ่งเน้นการปฏิบัติตามธรรมเนียมปฏิบัติอย่างเคร่งครัดเพื่อว่าความดีจะหนักกว่าความ ชั่วในวัน พิพากษาสุดท้าย แนวคิดนี้ส่งผลให้พวกเขาเน้นทำที่ภายนอกและถลำเข้าไปสู่ลัทธิกฎหมาย สำหรับพวกเขา ใครก็ตามสามารถทำเช่นนี้ได้ถือว่าเป็นผู้ชอบธรรมในสายพระเนตรของพระเจ้า ส่วนทำที่ภายในจะเป็นอย่างไรไม่สำคัญเท่าใดนัก แรงจูงใจในการดำเนินชีวิตของพวกเขาเป็นแรงจูงใจ ที่มาจากกฎเกณฑ์ เป้าหมายและความปรารถนาอันเดียวของพวกเขาคือการปฏิบัติตามธรรมเนียมปฏิบัติเท่านั้น

พี่น้องที่รัก อย่างน้อยในทางทฤษฎีเป็นไปได้ที่เราจะปฏิบัติตาม ธรรมเนียมปฏิบัติ ต่างๆ ได้ แต่เมื่อมาถึงจุดหนึ่งเราอาจบอกกับตัวเองได้เช่นกันว่า **“ฉันได้ทำทุกสิ่งตามที่ธรรมเนียมปฏิบัติเรียกร้อง ฉันทำหน้าที่ของฉันให้สำเร็จลุล่วงแล้ว ธรรมเนียมปฏิบัติไม่สามารถเรียกร้องอะไรจากฉันได้อีกต่อไป ”** แนวคิดนี้อันตรายและเป็นอุปสรรคอย่างใหญ่หลวงต่อการบรรลุถึงความชอบธรรมที่ดีกว่า ซึ่งพระเยซูเจ้า ทรงเรียกร้องจากเรา แต่ละคน ด้วยเหตุนี้ แรงจูงใจในการดำเนินชีวิตของเราต้องเป็นแรงจูงใจ ที่มาจากความรัก ความปรารถนาเพียง อย่างเดียวของเราคือ การแสดงความกตัญญูต่อความรักที่พระเจ้าทรงมี ต่อเราผ่านทางพระเยซูเจ้า แม้ว่าในทางทฤษฎีเราไม่สามารถปฏิบัติตามข้อเรียกร้องของความรักได้ ทั้งหมดและอย่างเพียงพอได้ก็ตาม บรรดาธรรมจารย์และชาวฟาริสีมุ่งที่จะปฏิบัติตามธรรมเนียมปฏิบัติของ พระเจ้าอย่างเคร่งครัด แต่การปฏิบัติตามข้อกำหนดหรือข้อเรียกร้องของธรรมเนียมปฏิบัติมีข้อจำกัดเสมอ ส่วนเราควรมุ่งที่จะแสดงความกตัญญูต่อความรักของพระเจ้า ข้อเรียกร้องของความรักนั้นไม่มีขอบเขต จำกัด จำไว้เสมอว่าพระเยซูเจ้าวางความรักของพระเจ้าไว้ต่อหน้าเรา ไม่ใช่ธรรมเนียมปฏิบัติของพระเจ้า นักบุญเอากุสตินได้สรุปจิตตารมณ์แห่งความรักนี้ไว้อย่างน่าฟังว่า **“จงรัก แล้วทำสิ่งที่ท่านปรารถนาเถิด” (AMA ET FAC QUOD VIS)**ปรกติแล้วเมื่อเรารักใครสักคนด้วยใจบริสุทธิ์แล้ว เรามักจะทำสิ่งดีๆ สำหรับคนนั้นเสมอ พ่อคิดว่านี่แหละคือความชอบธรรมที่พระเยซูเจ้าเรียกร้องจากเราแต่ละคนซึ่งเป็น ศิษย์ของพระองค์ขอพระเจ้าอวยพรพี่น้องทุกคน